13/09/2019

Από την προσκύνηση του Ιερού Λειψάνου του Αγ. Ιωάννου στη Χίο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Το Ιερό Λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, το οποίο φυλάσσεται και τιμάται στην Ιερά Σταυροπηγιακή Μονή Παναγίας του Κύκκου στην Κύπρο υποδέχθηκε η Χίος.

Το ιερό λείψανο παρέμεινε για προσκύνηση στο νησί και εν συνεχεία αναχώρησε για την Κύπρο

Διαβάστε την ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου

Τό μαρτυρικό καί ἀκριτικό νησί τῆς Χίου εἶχε τήν ἀπό Θεοῦ εὐλογία νά ὑποδεχθῆ μέ ἐπισημότητα, ἀλλά προπαντός μέ εὐλάβεια καί αἰσθήματα πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως καί εὐφροσύνης, Ἱερό Λείψανο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου, τό ὁποῖον, ὡς θησαυρός τιμαλφέστατος, φυλάσσεται καί τιμᾶται στήν Ἱερά, Βυζαντινή καί Σταυροπηγιακή Μονή Παναγίας τοῦ Κύκκου Κύπρου.

Ἡ ἔλευση στή Χίο τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου ἐξεφράσθη ὡς διακαής ἱερός πόθος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου Πυραμᾶς, τόν ὁποῖον πόθον ἐπεκρότησε καί ἐνίσχυσεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος, μέ τήν συνδρομή τοῦ ἐκ Πυραμᾶς καί ἐγκατεστημένου στήν Κύπρο κ. Δημητρίου Μιχ. Χειλᾶ, προκειμένου νά ἑορτασθῆ μέ κάθε πνευματική ἔξαρση ἡ Ἱερά Πανήγυρις τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου στό χωριό τους.

Πρός τοῦτο, ἐζητήθη καί ἐχορηγήθη ἡ κανονική ἐκκλησιαστική ἄδεια τόσον τοῦ ὑπευθύνου καί ἁρμοδίου Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, ὅσον καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μετά τήν ὁλοκλήρωση τῶν διαδικασιῶν αὐτῶν, ὡς καί τόν καταρτισμό τῶν ἑορταστικῶν Ἐκδηλώσεων, ἦλθεν ἡ περιπόθητη ἡμέρα, 27 Αὐγούστου, τῆς μετακομιδῆς τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τό ὁποῖον μετέφερεν ἐκ Κύπρου στή Χίο, μέ τήν εὐλογία τοῦ Πανιερωτάτου κ. Νικηφόρου, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἀγαθόνικος Κυκκώτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κύκκου καί Τηλλυρίας καί Ἔφορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, συνοδευόμενος ἀπό τόν κ. Μιχαήλ Δημοσθένους.

Ἡ Ἐπίσημη Ὑποδοχή ἔγινε στήν εἴσοδο τοῦ προαυλίου τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Χίου ἀπό τόν Χίου κ. Μᾶρκο, μέ τήν συμμετοχή τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Χίου, τῶν Ἀρχῶν τῆς νήσου, πλήθους λαοῦ, τιμητικοῦ ἀγήματος καί τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς 96 Α.Δ. Τ. Ε.

Τό Ἱερόν Λείψανον, ἐντός βαρυτίμου λειψανοθήκης, ἐτοποθετήθη στό μέσον τοῦ Ἱ.

Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἐπί προσκυνηταρίου διακοσμημένου μέ σχοῖνον καί γιασεμιά.

Ἀκολούθησε Δέησις καί ἡ θερμή καί θαυμασία σέ περιεχόμενο προσφώνηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Χίου στόν κατάμεστο ἀπό πλήθη πιστῶν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό, κατά τήν ὁποίαν εἶπε:

Δοξολογοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ τὴν Τρισήλιον Θεότητα, τὸν Ἀναρχον Πατέρα, τὸν τὰ πάντα δημιουργήσαντα δι' Υἱοῦ, συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τόν Συνάναρχον τῷ Πατρί Υἱόν καὶ Λόγον, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν καὶ τὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ καὶ τὸ ἀκτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον, νημερτές, Πάνταρχον καὶ Παντουργόν Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον,

Ὅτι ἠξίωσεν ἡμᾶς νὰ ὑποδεχώμεθα σήμερον ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, καταυγασθέντες φῶς ἱλαρόν, φῶς ἀνέσπερον, φῶς Χριστοῦ φαῖνον πᾶσι, τὰ τίμια καὶ χαριτόβρυτα λείψανα τοῦ «μείζονος ἐν γεννητοῖς γυναικὸς» κατὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ ἀληθῆ προφορικήν συστατικήν ἐπιστολήν τοῦ Θείου τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος, Τιμίου, Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἀξιωθέντος διὰ τῆς χοϊκῆς χειρὸς αὐτοῦ νὰ ἁφθῇ τὴν ἀκήρατον κορυφήν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ,

οὗτινος τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι προσκυνῆσαι.

Δοξολογοῦμεν καὶ ὑμνοῦμεν καὶ μακαρίζομεν τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ Ἐνδοξωτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὸ μεθόριον κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου, τὴν Θεὸν μετὰ τὸν Θεόν, τὴν κατέχουσαν τὰ δευτερεῖα τῆς Τριάδος, Κυρίαν Θεοτόκον, τὴν ἔφορον καὶ προστάτιδα τῆς γεραρᾶς, Σεβασμίας, Βασιλικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς, Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, πρὸ τῆς σεπτῆς εἰκόνας τῆς ὁποίας, ἣν ἁγιογράφησεν ἡ καλλίγραφος δεξιά, τοῦ Ἁγίου, Ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοὺ Λουκᾶ, ἔκυψαν τὰς κορυφάς αὐτῶν, τὰ δένδρα τῶν ὀρέων τῆς Κύπρου, ὅτι ἐμεσίτευσεν πρὸς τὸν Υἱόν της καὶ Θεὸν τοιαύτης χάριτος καὶ δωρεᾶς εἰς τὴν ἀκριτικήν νῆσον ἡμῶν.

Καὶ τιμῶμεν κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τὸν λύχνον τὸν καιόμενον καὶ φαίνοντα, τὸν εὐαγγελιζόμενον καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ, τὴν ἐνανθρώπισιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, οὗτινος ἡ Ἱερὰ Κεφαλὴ τυγχάνει ἀγγέλοις αἰδέσιμος, τὸν Τίμιον Πρόδρομον, τὸν παριστάμενον ἐπὶ τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου τοῦ Χριστοῦ, δεόμενον εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν.

Εὐχαριστοῦμεν ἐκ βάθους καρδίας τὸν ἀγαπητὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφόν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κύριον Νικηφόρον, ὅτι ἀγαθυνόμενος ηὐδόκησεν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν εὐσεβεστάτου ἡμετέρου αἰτήματος, διὰ τὴν μετακομιδὴν τοῦ τιμαλφεστάτου τούτου θησαυροῦ, τοῦ πνευματικοῦ γαζοφυλακίου τῆς καθ’ ὑμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τὰ χώματα τῆς Μυροβόλου Χίου, εἰς τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἀσκήσεώς του ἐκλέησε καὶ ἐδρόσισε διὰ τῶν ἱδρώτων καὶ τῶν καμάτων του ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακάριος, Ἀρχιεπίσκοπος Κορίνθου ὁ Νοταρᾶς, ἀλείπτης πνευματικός τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Νεομάρτυρος Πολυδώρου τοῦ Κυπρίου, οὗτινος τὴν Ἁγίαν μορφήν συναριθμοῦμεν μεταξὺ τῶν ἐν Χίῳ διαλαμψάντων Ἁγίων.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν ἱδρυτὴν τῆς κατὰ Κύπρον συνεκλεκτῆς, Ἀπόστολον Βαρνάβα, τὸν πνευματικὸν Πατέρα τοῦ περιθριγκοῦντος τὴν ἡμετέραν ἀναξιότητα Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ὅτι προμηθούμενος δωρίζει εἰς τὴν ἡμετέραν τοπικήν Ἐκκλησίαν, αὐτὴν τὴν εὐλογημένην στιγμήν, τὸ δῶρον τῆς ἐλεύσεως ἐκείνου, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ κεντρικὸν πρόσωπον τοῦ προοιμίου τοῦ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγελίου.

Καὶ χαιρόμεθα καὶ σεμνυνόμεθα καὶ καυχόμεθα ἐν Κυρίῳ ὅτι ἡ μετακομιδὴ αὐτὴ γίγνεται ἀπὸ τὴν Μεγαλόνησον τοῦ Ἔθνους ἡμῶν, τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ, τῆς Ρωμιοσύνης, τῆς «συνότζαιρης» τοῦ κόσμου κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, τὴν Μεγαλόνησον Κύπρον, τὴν Κύπρον τῆς σκέψεώς μας, τὴν Κύπρον τῆς προσευχῆς μας, τὴν Κύπρον τῆς καρδιᾶς

μας, τὴν Κύπρον τῆς ἀείποτε ζώσης μνήμης μας καὶ μηδέποτε λησμονιᾶς μας.

Μετακομίζεται τὸ Ἱερὸν τοῦτο Σέμνωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν Νέαν Ἰουστινιανὴν τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, εἰς τὴν ἔδραν τῆς Αὐτοκράτειρας Νεαμονίτισσας Παναγιᾶς τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου.

Μετακομίζεται τὸ Ἅγιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦτο Κειμήλιον, ἀπὸ τὴν πατρίδα τῶν Ἐθνομαρτύρων Καραολῆ καὶ Δημητρίου καὶ τοῦ ἀναρριχητοῦ εἰς τάς κορυφάς τῆς ἐλευθερίας Εὐαγόρου Παλληκαρίδου, εἰς τὴν πατρίδα τὴν ὁποίαν ὁ Κωνσταντῆς Κανάρης ἐτίμησε διὰ τοῦ ἡρωισμοῦ του.

Μετακομίζεται τὸ Ἅγιον τοῦτο Σέμνωμα ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ Ἐθνάρχου καὶ ὁμοσκήνου ὑμῶν Μοναστοῦ, Ἐθνάρχου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου του Κυκκώτη καὶ τοῦ «ἀξίου τῆς πατρίδος» Γεωργίου Γρίβα Διγενῆ, εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Στρατηγοῦ Γεωργίου Βορριᾶ.

Καὶ μετακομίζεται τὸ Ἅγιον τοῦτο καὶ σεπτὸν φυλακτὸν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ νέου Λεωνίδου, τοῦ ἀειμνήστου Τάσου Παπαδοπούλου, εἰς τήν πατρίδα εἰς τήν ὁποίαν τιμᾶται ὁ πεσών κατὰ τὴν τουρκικήν εἰσβολήν εἰς τὴν Κύπρον, ἀξιωματικὸς τῶν εἰδικῶν δυνάμεων Κατούντας.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

Ἡ προσκύνησις τῶν Ἱερῶν Λειψάνων ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, τυγχάνει κατὰ τοὺς θεοφόρους καὶ θεοκήρυκας Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀποτέλεσμα τῆς θεολογικῆς διδασκαλίας τῆς Πίστεώς μας καὶ τῆς προσδοκίας περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. Διότι ἡ τιμὴ καὶ ἡ πρόκρισις καὶ ἡ ἀφθαρσία ἐν πολλοῖς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων δεικνύει ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, καὶ κατὰ τὸ ὑλικόν, δὲν ἐπλάσθη πρὸς τὴν φθοράν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Παραλλήλως δεικνύει ὅτι καταδικάζοντες τὴν μονοφυσιτικήν αἵρεσιν, ἱστάμεθα μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, καὶ πρὸς τὴν φροντίδα τῆς δημιουργίας τοῦ τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ δημιουργήσαντος Θεοῦ, δηλονότι ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον σήμερον ὀνομάζεται οἰκολογικὸν πρόβλημα.

Διότι ἡ χαριτόβρυτος ἐπίνευσις τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς φύσεως, ἥντινα μετὰ θεολογικοῦ ζήλου, ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Βαρθολομαῖος, θεολογικῶς κηρύττει ἐν τοῖς ἔθνεσι, τυγχάνει θεολογικὴ καὶ συνεπῶς ψυχωφελὴς καὶ πνευματική ὑποχρέωσις τῆς καρδίας ἑκάστου εὐσεβοῦς καὶ ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ.

Καὶ, τέλος, ἡ προσκύνησις τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων τῆς Πίστεώς μας,

ἀποτελεῖ πηγὴν χάριτος, πηγὴν θεραπείας, διὰ πάντας τοὺς προσερχομένους καὶ αἰτουμένους τὴν ὑγείαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Μέγας της Ἐκκλησίας καὶ θεοκήρυξ πατὴρ διδάσκει ὅτι, ὅπως τοποθετοῦντες τόν σίδηρον ἐπὶ τοῦ πυρὸς καὶ ἐν συνέχειᾳ ἀπομακρύνοντες αὐτόν, ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του νὰ διατηρῇ τὴν θερμότητα τῆς φλογός, οὕτως καὶ τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων, ἐν τοῖς ὁποίοις ἐσκήνωσεν ἡ ἁγιασθεῖσα καὶ θεοέραστος ψυχή, ἐξακολουθοῦν καὶ μετὰ τὸν χωρισμὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος νὰ διατηροῦν τὸ πῦρ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως καὶ τῆς ἐλκύσεως τῆς Θείας Χάριτος.

Ὅθεν, ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν καὶ ἐπαίροντες χεῖρας ἱκέτιδας πρὸς τόν ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐπαναπαυόμενον Θεόν, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιδαψηλεύῃ τὴν χάριν Του ἐφ’ ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην, ἐπὶ τὴν Ἁγίαν αὐτοῦ Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικήν Ἐκκλησιαν, ἣν περιεποιήσατο καὶ ἐστήριξεν τῷ Τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι, ἰδιαίτατα δὲ, ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν τῇ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κύπρου, τὴν ἱδρυθεῖσαν ὑπὸ τριῶν Ἀποστόλων, τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, τοῦ Θεοκήρυκος τῶν Ἐθνῶν Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκριτικήν, ἁγιοτόκον καὶ ἁγιοτρόφον, ἡρωοτόκον καὶ μυροβόλον, ναυπρύτανιν τῆς παγκοσμίου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ ναυσικλητήν δολιχήρετμον ὁλκάδα τῆς Χιακῆς Ἐκκλησίας.

Εὐλογημένη ἡ παρουσία σας μὲ τὴν ἐμπνευσμένην καὶ φιλάγιον προσπάθειαν τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ Χίου υἱοῦ κυρίου Δημητρίου Χειλᾶ. Εὐλογημένη ἡ παρουσία σας εἰς τὴν νῆσον τῶν Ἁγίων, Γέροντα, ἐρχόμενε ἀπὸ Νῆσον Ἁγίων. Ἀμήν.

Στή συνέχεια, ἀντεφώνησεν ὁ Πανοσιολ. Ἔφορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου Ἀρχιμ. κ. Ἀγαθόνικος Κυκκώτης, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τούς θερμούς καί ἀδελφικούς χαιρετισμούς τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικηφόρου πρός τόν Σεβασμιώτατο Χίου κ. Μᾶρκο, ὡς καί τήν τιμήν του νά μεταφέρει τήν Χάρη καί Προστασία τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσας τοῦ Κύκκου μετά τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου, πρός εὐλογία, ἁγιασμό καί ἐνίσχυση τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς Χίου.

Μετά ταῦτα, ἐγένετο ἡ προσκύνησις τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου ὑπό τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχῶν καί τοῦ λαοῦ καί ἐπραγματοποιήθη Ἱερά Ἀγρυπνία.

Τό πρωΐ τῆς 28ης Αὐγούστου ἐτελέσθη ὁ Ὄρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία καί πρό καί μετά τήν μεσημβρίαν ἐψάλησαν Ἱεραί Παρακλήσεις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἐνῶ πλήθη πιστῶν συνέρρεαν στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό πρός προσκύνησιν καί συμμετοχήν στίς Ἱερές Ἀκολουθίες.

Τό ἀπόγευμα, τό Ἱερόν Λείψανον μετεφέρθη πρός προσκύνησιν ἀπό τίς Μοναχές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας “Βοηθείας” καί ἀπό τούς ἀσθενεῖς καί τό Ἰατρικό καί Νοσηλευτικό Προσωπικό τοῦ Νοσοκομείου “Σκυλίτσειο” τῆς πόλεως, ὅπου τό ὑπεδέχθησαν μέ μεγάλη εὐλάβεια, συγκίνηση καί ἐλπίδα.

Ἀκολούθως, τό Ἱερό Λείψανο μετεφέρθη στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου Πυραμᾶς, ὅπου ἤδη εὑρίσκετο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, ὁ ὁποῖος ὑπεδέχθη τό Ἱερόν Λείψανον καί ἐτέλεσε Μέγαν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν. Στή συνέχεια, ἐπραγματοποιήθη Ἱερά Ἀγρυπνία καί τήν ἐπομένη, 29 Αὐγούστου, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικός Ὄρθρος καί Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία, ἱερουργοῦντος τοῦ Χίου Μάρκου. Τόν Θ. Λόγον ἐκήρυξεν ὁ Κήρυξ τοῦ Θ. Λόγου Ἀν/χης (ΠΖ) Δημήτριος Τσαφούλης, ὁ ὁποῖος, μέ ἐμπνευσμένο λόγο, εἶπε:

«Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἠμφιεσμένον; Ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ». Δηλαδή: Τί βγήκατε νὰ δεῖτε στὴν ἔρημο; Καλάμι πού σαλεύει στὸν ἄνεμο; Ἀλλὰ τί βγήκατε τότε νὰ δεῖτε; ἄνθρωπο ντυμένο μὲ ροῦχα πολυτελῆ; Ἐκεῖνοι ποὺ φοροῦν πολυτελῆ ροῦχα, στὰ παλάτια τῶν βασιλιάδων βρίσκονται. Ἀλλὰ τότε; τί βγήκατε νὰ δεῖτε; Προφήτη; Σᾶς λέγω, Ναί! Εἶναι μάλιστα περισσότερο κι ἀπὸ προφήτης. Γιατί αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος γιὰ τὸν ὁποῖο γράφτηκε: Δές! Ἐγὼ στέλνω τὸν ἀγγελιοφόρο μου πρὶν ἀπὸ ἐσένα. Καὶ αὐτὸς θὰ προετοιμάσει τὸν δρόμο ποὺ θὰ διαβεῖς. Σᾶς βεβαιώνω ὅτι καμιὰ γυναίκα δὲν κυοφόρησε πιὸ σπουδαῖο ἀπὸ τὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστή.

Καὶ εἶναι πραγματικὰ σπουδαῖος! Συγκαταλέγεται στὴ χορεία τῶν μεγάλων Ἁγίων της Ἐκκλησίας, ὡς ὁ σπουδαιότερος ὅλων! Εἶναι ὁ περισσότερο τιμώμενος Ἅγιος στὴν Ὀρθόδοξη Ἱερὰ Παράδοση, μετὰ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Δὲν εἶναι τυχαῖο, ποὺ ἡ Ἐκκλησία μας μόνο δύο ἁγίων γιορτάζει τὴ γέννηση.Τῆς Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν Παναγίας μας καὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τιμᾶ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο ἀναφέροντας τὸ ὄνομά του μετὰ τὴν Παναγία στὶς προσευχὲς καὶ στὶς δεήσεις.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ δίπλα καὶ ἀμέσως δεξιὰ ἀπὸ τὸν Χριστὸ στὴν Ὡραία Πύλη βρίσκεται ἡ εἰκόνα του. Γιατί... Αὐτὸς ἦταν ποὺ προετοίμασε τὸν κόσμο νὰ ὑποδεχτεῖ τὸν Μεσσία Ἰησοῦ, ἐξ οὗ καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς «Πρόδρομος». Αὐτὸς ἦταν

ποὺ προέτρεψε νὰ ἑτοιμάσουμε τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου. «...Εὐθείας ποιεῖτε τάς τρίβους αὐτοῦ». Ἀναδείχθηκε ὁ ἴδιος σὲ ἕνα εἶδος «ἐνσάρκου ἀγγέλου» γιὰ νὰ ἑτοιμάσει τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου.

Αὐτὸς ἦταν πού ἀναγνώρισε τὸν Μεσσία πρῶτος λέγοντας «Ἰδὲ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου», «ὁ «ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ» ποὺ κουβαλάει στοὺς ὤμους του τὶς ἁμαρτίες ὅλου του κόσμου.

Αὐτὸς ποὺ εἶχε τὸ μοναδικὸ προνόμιο, νὰ δεῖ μὲ τὰ σωματικά του μάτια τὸν Μεσσία καὶ νὰ γίνει Πρόδρομος καὶ Βαπτιστής του, γεγονὸς ποὺ τὸν ξεχωρίζει ἀνάμεσα σὲ ὅλους τους Προφῆτες.

Ὡς βιβλικὸ πρόσωπο, βρίσκεται στὸ μεταίχμιο μεταξύ της Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Μοναδικὸς καὶ «ὁριακὸς» ταυτόχρονα, γιατί μὲ τὴν παρουσία του καὶ τὴν ἀποστολή του διακρίνει, ἀλλὰ καὶ συνδέει τὸν κόσμο τῆς Παλαιᾶς μὲ τὸν κόσμο τῆς Καινῆς Διαθήκης. Συνδέει τὴν προφητικὴ «γνώση» μὲ τὴν ἱστορικὴ ἐμπειρία, τὴν προσδοκία τοῦ παρελθόντος μὲ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ παρόντος. Σὲ ἕνα παρὸν ποὺ λαμβάνει τὴν ὑψηλὴ ἀποστολὴ καὶ κλήση νὰ ὑπηρετήσει τὸ αἰώνιο σωτηριολογικὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλά, ἀγαπητοὶ Χριστιανοὶ καὶ Προσκυνητές, ὁ Ἅγιος δὲ θέλει παινέματα. Δὲν ἀναζητᾶ τὴν ὑπέρβαση καὶ δὲν ἐπιδιώκει τὴν ἐπιβεβαίωση μέσα ἀπὸ κολακεῖες καὶ ἐγκωμιαστικὰ σχόλια καὶ ἀπόψεις. Αὐτό, ἄλλωστε, δίδαξε μὲ τὴν ἀσκητική, τὴ σκληροτράχηλη βιοτή του. Ταπεινοφροσύνη, μετάνοια καὶ ἀντίσταση σὲ ὑλικές, ἐπιδερμικές, ἰδιοτελεῖς καὶ ἐν τέλει ἐπίπλαστες ἀπολαύσεις. Μία ζωὴ ποὺ ἐμφοροῦνταν ἀπὸ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, καθοδηγοῦνταν ἀπὸ τὴ φλόγα τοῦ ἀνέσπερου φωτός, καὶ τῆς πραγματικὰ ἄφθαρτης ὑπόστασής του.

Αὐτὸ πιστοποιεῖ μὲ τὸν πιὸ κατηγορηματικὸ καὶ ἀφοπλιστικὸ τρόπο, ἡ παρουσία σήμερα τῶν ἄφθαρτων, χαριτοβρύτων Ἱερῶν Λειψάνων του, ἐκ τῆς Βασιλικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου Κύπρου. Ἐδῶ, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Πυραμᾶς Χίου, σὲ ἕνα «ἀκριτικὸ» χωριὸ τῆς ἀκριτικῆς νήσου μας, τελεῖται σήμερα ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία μὲ τὰ ἀποτμήματα τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου νὰ τίθενται στὸ κέντρο τοῦ Ναοῦ, ὅπως στὰ πρῶτα πρωτοχριστιανικὰ χρόνια ποὺ ἡ Θεία Εὐχαριστία τελοῦνταν ἐπάνω στοὺς τάφους τῶν Μαρτύρων.

Ἑορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ἀποτομή της τιμίας κεφαλῆς του. Γεραίρει τὴ μνήμη του. Τιμᾶ μὲ τὴ δέουσα θρησκευτικὴ εὐλάβεια καὶ ὑπερηφάνεια τὸ ἐπίγειο τέλος του. Καὶ ταυτόχρονα, μᾶς παραπέμπει στὸ ἀειθαλὲς πνευματικὸ καὶ

ψυχικὸ σθένος τοῦ Ἁγίου, ποὺ ἐκπορευόμενο ἀπὸ τὴν καταυγάζουσα πίστη του, καταδεικνύει τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο αὐτὴ ἀνθίσταται ἀποκρούοντας τὶς βολὲς καὶ τὶς ἐπιβουλὲς ὅσων πασχίζουν ποικιλοτρόπως, πλὴν ὅμως μάταια, νὰ βλάψουν αὐτὰ ποὺ πρεσβεύει. Κατατμημένα τὰ ἱερὰ λείψανά του. Συμπαγές, ὡστόσο, τὸ ὅραμα ποὺ μᾶς παρέχει ἀβίαστα τὸ παράδειγμά του.

Ἕνα παράδειγμα ποὺ ξεκίνησε ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὴν περίοδο ποὺ ἡ εὐσεβὴς μητέρα του Ἐλισάβετ «συνείληφεν υἱόν ἐν γήρει αὐτῆς» κατὰ θαυμαστὸ τρόπο. Συγγενὴς μὲ τὴν Παρθένο Μαρία, σὲ μία συνάντησή τους, ὄντας καὶ οἱ δύο κυοφοροῦσες,«ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς» καὶ ἡ Ἐλισάβετ «ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου» καὶ ἀπεκάλυψε μετὰ τὸν ἀσπασμό, ὅτι ἡ Μαρία θὰ γίνει μὲ τὴν κύηση καὶ γέννηση «ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου».

Ἕνα παράδειγμα, ποὺ συνεχίστηκε, μέχρι τὰ 30 του χρόνια, στὴν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας ὅπου διήγαγε τὴ ζωή του. Μὲ ροῦχα ἀπὸ τρίχες καμήλας καὶ τροφὴ ποὺ ἀποτελοῦσαν βλαστάρια χόρτων καὶ ἄγριο μέλι. Ζωὴ ἀσκητική, ἡ ὁποία ἦταν ἀφιερωμένη στὴν προσευχὴ καὶ τὴν πνευματικὴ ὁλοκλήρωση. Μὲ τὴν ἄσκηση καὶ τὴν ἀρετὴ ἀπέκτησε ὅλα τὰ προσόντα τοῦ ἐπιβλητικοῦ καὶ διαπρυσίου κήρυκα τοῦ Θείου λόγου.Ἡ διδασκαλία του, ποὺ συνοψίζεται στὴ φράση «Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν», ἦταν οὐσιαστικὰ ἡ προετοιμασία τῆς ἔλευσης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὸ κήρυγμά του δημιουργοῦσε καὶ ἀνατροφοδοτοῦσε πόθο μετανοίας, προκειμένου νὰ ἐξουδετερωθεῖ κάθε ἀδιέξοδο στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Προσέφερε τὸ Βάπτισμα τῆς μετανοίας, τὸ ὁποῖο ἀνοίγει τὴν πύλη γιὰ νὰ ἔλθει στὴ συνέχεια τὸ Βάπτισμα ἐν ὕδατι καὶ πνεῦμα Ἁγίου ποὺ ἐπιτελεῖ ὁ Κύριος γιὰ νὰ παρέξει πνευματικὴ Χάρη καὶ ἄφεση ἁμαρτιῶν.

Ὡστόσο, ὁ Πρόδρομος δὲν εἶναι μονάχα ὁ κήρυκας τῆς μετανοίας, δὲν εἶναι μόνον ὁ προάγγελος τῆς χαρᾶς τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ εἶναι συγχρόνως καὶ μία φωνὴ ἐλέγχου. Ἡ φωνὴ του μετατρέπεται σὲ σάλπιγγα ἐλέγχου. Ταράζει τὰ ἐλώδη, τὰ λιμνάζοντα νερὰ τῆς χλιδῆς καὶ τῆς διαφθορᾶς. Δὲν μένει ἀδιάφορος καὶ ἀπαθὴς στὴ διεφθαρμένη ζωή. Καυτηριάζει τὴν ἀλαζονικὴ ἔπαρση καὶ στηλιτεύει τὴν ἀνήθικη σχέση τῶν αἱμομικτῶν, τοῦ Ἡρώδη Ἀντύπα μὲ τὴ γυναίκα τοῦ ἀδερφοῦ του. Γιὰ αὐτὴ του τὴ στάση, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ γενικότερη δράση καὶ ἀπήχηση ποὺ εἶχε στὸν ἐντόπιο πληθυσμό, ὁ μεγαλόστομος αὐτὸς Προφήτης, ὁ Ἄγγελος τῆς ἐρήμου συλλαμβάνεται καὶ ἀποκεφαλίζεται. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ θέα τοῦ χυμένου αἵματος κάποιου ἀποκεφαλισμένου ἀνθρώπου μᾶς προκαλεῖ αἰσθήματα ἀγανάκτησης, ἀπέχθειας καὶ αὐθόρμητης καταδίκης της πράξεως.

Ὅμως γιὰ τοὺς Ἁγίους καὶ εἰδικὰ γιὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Βαπτιστή, ἡ ἀποτομὴ καὶ οἱ ρανίδες τοῦ αἵματός του, προκαλοῦν αἰσθήματα εὐσέβειας, ἀναζωογόνηση τῆς πίστης, μετάδοση τῆς Θείας Χάριτος. Ἡ Τίμια Κάρα τοῦ Ἁγίου εἶναι

κυριολεκτικὰ ἕνας θησαυρός, ἀφοῦ μέσῳ αὐτῆς μεταδίδεται ἡ Θεία Χάρη σὲ κάθε ἕναν ποὺ θέλει νὰ πιστεύει ἀληθινὰ στὸν Θεό. Τὰ μηνύματα ποὺ ἐκπέμπονται ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸ τέλος του ὑψώνονται διαχρονικά, ἀνεξίτηλα, αὐθεντικά, ἀνέπαφα. Ἐνσαρκώνουν τὸ νόημα τῆς ἀλήθειας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα, ποὺ ὅπως ἀναφέρεται στὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη, τὰ κέρατα τοῦ θηρίου στεφανώνονται, δηλαδὴ ἡ ἁμαρτία ἐπιβραβεύεται καὶ σχεδὸν νομιμοποιεῖται, ποὺ ἀνενδοίαστες ἁμαρτωλὲς πράξεις προσπαθοῦν, μάταια ὡστόσο, νὰ πλήξουν αὐτὰ ποὺ πρεσβεύει ἡ Ὀρθόδοξη πίστη, ὁ δρόμος τῆς μετανοίας ποὺ κήρυξε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης εἶναι μονόδρομος.

Ἡ μετάνοια, ὡστόσο, δὲν εἶναι κάτι ποὺ γίνεται μία φορὰ καὶ τελειώνει. Εἶναι μία διαρκὴς στάση ζωῆς. Εἶναι ἡ ἀσπίδα ποὺ μᾶς προφυλάσσει γιὰ νὰ μὴ φεύγει ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐμᾶς, νὰ κατανικῶνται οἱ δαιμονικὲς δυνάμεις καὶ νὰ ἐλευθερώνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν κυριαρχία τους. Ὀφείλουμε νὰ ἀντισταθοῦμε, νὰ κυριαρχήσουμε στὰ πάθη μας καὶ νὰ ἐπιλέξουμε τὸν δύσκολο, ἀλλὰ σπουδαῖο δρόμο. Τὸν δρόμο ποὺ καταδικάζει τὸ ἐφήμερο, τὸ οὐσιαστικὰ ἀδιάφορο καὶ εὐτελές.

Ἔχουμε τὴ βαθιὰ ὑποχρέωση νὰ ὑποκλιθοῦμε στὸ τεράστιο ἠθικὸ ἀνάστημα τοῦ Ἁγίου καὶ νὰ παραδειγματιστοῦμε ἀπὸ αὐτό. Τὸ παράδειγμα τῆς θυσίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴ μήτρα ποὺ κυοφορεῖται ἡ δόξα, ὅπως εἰπώθηκε μὲ παρρησία στὴν 195η ἐπέτειο τῆς Σφαγῆς τῆς Χίου τὸ 1822. Γιατί, … τὸ ἁγιοτόκο αὐτὸ νησὶ γνωρίζει καλὰ τί σημαίνει θυσία, τί σημαίνει δόξα! Ὅπως, ὡστόσο, τὸ γνωρίζει κι ἕνα ἄλλο νησί. Νησὶ γλυκό, νησὶ πικρό, νησὶ τυραννισμένο κατὰ τὸν Ρίτσο. Ὁ ρυθμὸς τῆς θάλασσας καὶ τ’ ὁλάνθιστο κλωνάρι. Ἡ Κύπρος μας.

Ἐκεῖ ποὺ φυλάσσεται ὁ ἀνεκτίμητος θησαυρὸς ποὺ μὲ εὐλάβεια προσκυνοῦμε σήμερα. Ὁ θησαυρὸς ποὺ μᾶς θυμίζει ὅτι πρέπει νὰ διατηρήσουμε τὴ χριστιανική μας γραμμὴ μὲ κάθε κόστος! Μᾶς θυμίζει, τέλος, τὸ καθῆκον τοῦ κάθε Χριστιανοῦ νὰ δώσει μὲ τὴ ζωὴ του ἔμπρακτη μαρτυρία στὸν κόσμο γιὰ τὸν Σωτήρα Χριστό, «ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ». Ἀμήν.

Πλήθη πιστῶν ἀπό τήν πόλι τῆς Χίου καί μάλιστα ἀπό τά χωριά τῆς Ἀμανῆς προσῆλθαν γιά νά προσκυνήσουν τό Ἱερό Λείψανο.

Τό ἀπόγευμα τῆς 29ης Αὐγούστου ἐψάλη ἡ Ἱερά Παράκλησις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου καί τό Ἱερό του Λείψανο ἀνεχώρησε, μέ τίς δέουσες ἐκκλησιαστικές τιμές, ἀπό τό χωριό τῆς Πυραμᾶς, πού ἔζησε αὐτή τή μοναδική καί μεγάλη εὐλογία, γιά νά ἐπανέλθει στήν Ἱερά Μονή Παναγίας τοῦ Κύκκου Κύπρου.